

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
КжЗ 3/23
16.6.2023. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, као суд трећег степена, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Наде Хаци-Перић и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Савић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљене АА и др**, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ и др, одлучујући о жалбама браниоца окривљене ББ, адвоката Милисава Јовановског, браниоца окривљене ВВ, адвоката Сеада Спаховића, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Трифуновића, окривљеног ДД и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Дозета, браниоца окривљене ЋЋ, адвоката Момчила Булатовића, окривљене ЕЕ и њеног браниоца, адвоката Горана Нинића, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 617/21 од 12.05.2022. године, у седници већа одржаној у присуству окривљених ББ, ВВ, ДД, ЕЕ и ЋЋ, као и бранилаца окривљених, адвоката Страхине Јовановског, адвоката Сеада Спаховића, адвоката Ђорђа Дозета, адвоката Горана Нинића и адвоката Момчила Булатовића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, **дана 16.06.2023. године**, једногласно је донео

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЊЕМ жалби браниоца окривљене ББ, адвоката Милисава Јовановског, браниоца окривљене ВВ, адвоката Сеада Спаховића, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Трифуновића, окривљеног ДД и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Дозета, браниоца окривљене ЋЋ, адвоката Момчила Булатовића, окривљене ЕЕ и њеног браниоца, адвоката Горана Нинића, и у односу на наведене окривљене, **УКИДА СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 617/21 од 12.05.2022. године, и у том делу, предмет **ВРАЋА** Апелационом суду у Београду, као другостепеном, на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 617/21 од 12.05.2022. године, у ставу I усвојене су жалбе браниоца окривљеног ЖЖ, адвоката Србољуба Стефановића, пуномоћника Привредног друштва "...", адвоката Сеада Спаховића и пуномоћника Привредног друштва "...", адвоката Момчила Булатовића и делимично је усвојена

жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, те је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 587/19 од 15.07.2020. године, тако што су окривљени АА, ЕЕ, ДД, ББ, ВВ, ЂЂ и ГГ оглашени кривим и то окривљена АА, ЕЕ, ДД и ББ због по једног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези са чланом 61 КЗ, а окривљена ВВ, ЂЂ и ГГ због по једног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 35 и чланом 61 КЗ, те суд окривљену АА осуђује на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци у коју казну јој се урачунава време проведено у притвору од 16.09.2010. године до 07.05.2012. године, окривљене ЕЕ, ДД и ББ на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године и 8 (осам) месеци, окривљену ВВ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и окривљене ЂЂ и ГГ на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године и 2 (два) месеца. На основу чланова 91 и 92 КЗ и члана 541 ЗКП одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом од Привредног друштва "...” д.о.о. у Београду у износу од 18.940.217,85 динара. Обавезани су окривљени АА, ЕЕ, ДД, ББ, ВВ, ЂЂ и ГГ да солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 363.748,68 динара, окривљена АА и трошкове привођења на главне претресе у укупном износу од 4.320,00 динара, као и свако од окривљених паушал у износу од по 25.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Под тачком 2. става I изреке пресуде окривљени ЖЖ је на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 35 у вези са чланом 61 КЗ, те на основу члана 265 став 1 ЗКП трошкови поступка у наведеном делу падају на терет буџетских средстава. У ставу II изреке пресуде, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљене АА, адвоката Слободана Ружића, браниоца окривљене ВВ, адвоката Сеада Спаховића, браниоца окривљене ЂЂ, адвоката Момчила Булатовића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Ђорђа Трифуновића и у преосталом делу жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- бранилац окривљене ББ, адвокат Милисав Јовановски, из свих законских разлога, с предлогом да Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена, преиначи побијану пресуду и окривљену ослободи од оптужбе, те је тражио да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа,

- бранилац окривљене ВВ, адвокат Сеад Спаховић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљену ослободи од оптужбе или преиначи побијану пресуду и оптужбу према њој одбије, те је тражио да буде обавештен о седници већа суда трећег степена, заједно са окривљеном

- окривљени ГГ, због погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји његову жалбу и жалбу његовог браниоца,

- бранилац окривљеног ГГ, адвокат Ђорђе Трифуновић, из свих законских разлога с предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако

што ће окривљеног ослободити од оптужбе,

- окривљени ДД, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и ослободи га од оптужбе, те је тражио да буде обавештен о седници већа суда трећег степена,

- бранилац окривљеног ДД, адвокат Ђорђе Дозет, због битне повреде кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, окривљеног ДД ослободи од оптужбе или одбије оптужбу према окривљеном, те је тражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа,

- бранилац окривљене ЂЂ, адвокат Момчило Булатовић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљену ослободи од оптужбе или исту укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање,

- окривљена ЕЕ, из свих законом предвиђених разлога, предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, окривљену ослободи од оптужбе или према њој одбије оптужбу, те је тражила да заједно са браниоцем буде обавештена о седници већа

- бранилац окривљене ЕЕ, адвокат Горан Нинић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, окривљену ослободи од оптужбе или према њој одбије оптужбу, те је тражио да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа суда трећег степена,

Апелациони јавни тужилац у Београду је у свом поднеску Ктж.бр. 73/23 од 24.01.2023. године предложио да се жалбе окривљених и њихових бранилаца одбију као неосноване, а да се пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 617/21 од 12.05.2022. године, потврди.

Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена, је одржао седницу већа, у присуству окривљених ББ, ВВ, ДД, ЕЕ и ЂЂ, те њихових бранилаца, адвоката Страхине Јовановског, који се јавио по заменичком пуномоћју за адвоката Милисаву Јовановског, адвоката Сеада Спаховића, адвоката Ђорђа Дозета, адвоката Горана Нинића и адвоката Момчила Булатовића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

- жалбе су основане.

Наиме, основано се изјављеним жалбама окривљених и њихових бранилаца указује да је другостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, јер је изрека пресуде

неразумљива и противречна сама себи, а у образложењу пресуде нису дати довољни разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

За свој закључак да су окривљени извршили предметно кривично дело, суд на странама 25. и 26. образложења наводи да је одлучне спорне чињенице везане за поступање окривљених у предметним поступцима јавних набавки утврдио на основу одбране окривљеног ЖЖ, дате у предистражном и истражном поступку, када је навео да прописан поступак јавних набавки никада није испоштован, јер је извештаје о додељеним уговорима у поступцима набавке мале вредности, већ готове добијао од ... АА, да ниједну понуду није видео, као ни чланови комисије који су тако сачињене извештаје потписивали, а што је сагласно са одбранама окривљених ЕЕ, ДД и ББ, чланова комисија за спорне јавне набавке из 2005. и 2006. године, који су потврдили овакве наводе одбране окривљеног ЖЖ, истичући да су извештаје о додељеним уговорима потписивали тако што им је ЖЖ диктирао податке које су уносили у извештаје о избору најповољнијег понуђача, односно да су унапред сачињене извештаје које им је ЖЖ доносио они само потписивали.

У односу на радњу из 2009. године суд је одлучне чињенице утврдио на основу исказа сведока чланова петочлане комисије одређене за поступање, и то ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК и ЛЛ, у делу у ком су сагласни са изведеним писаним доказима, као и на основу факса предузећа "... " д.о.о. са називима предузећа којима треба послати позиве за понуду. Висину противправне имовинске користи прибављене предузећу "... " д.о.о. по основу сваког појединачног посла, коју не може представљати вредност робе, која је била предмет сваког појединачног посла, како се то наводи у оптужници, већ је представља остварена разлика између продајне и набавне цене, другостепени суд је утврдио на основу допунског налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке од 09.01.2012. године, из табеле 8, колоне 5 и 6, из које произлази да прибављена противправна имовинска корист наведеног предузећа која представља разлику у цени по одлукама од 14.12.2005. године и то по одлукама 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, затим по одлуци 209 од 26.01.2006. године - 1.443.600,82 динара и по одлуци Н-6.2 од 04.02.2009. године, што чини укупан износ разлике у цени од 18.940.217,85 динара или 95,80%.

Имајући у виду напред наведено образложење, основано се изјављеним жалбама указује да је битан елемент бића кривичног дела – висину противправне имовинске користи, другостепени суд утврдио из допунског налаза и мишљења вештака економско- финансијске струке од 09.01.2012. године, иако је наведени вештак навео да нема поуздане податке о набавној вредности спорне робе из увоза, те остаје нејасно на који начин је утврђена разлика између набавне и продајне цене, при чему о чињеници да је сада пок. ЉЉ (знајући да ће роба сигурно бити продата ...), неосновано и вишеструко увећавао цене производа, како то произлази из изреке пресуде, нису дати ваљани и довољни разлози у образложењу побијане пресуде. Ово посебно, ако се има у виду да из исказа представника оштећеног ... произлази да њихова фирма спорним набавкама није претрпела никакву штету (потрошена су одобрена средства по ценама које су тржишно реалне, о чему се изјашњавао вештак економске струке), у ком смислу и нису истакли било какав имовинскоправни захтев.

С тим у вези, основано се изјављеним жалбама указује да су сви окривљени оглашени кривим за кривично-правне радње које се односе на јавне набавке у временском периоду од 14.12.2005. године до фебруара 2006. године, као и током фебруара месеца 2009. године, иако из доказа у списима предмета произлази да су окривљена ЕЕ, окривљени ДД и окривљена ББ били чланови Комисије за спровођење поступка јавних набавки малих вредности у предузећу ... током 2005. године и 2006. године, док је за набавку од 04.02.2009. године формирана Комисија у другом саставу, а чији су чланови били: ЛЛ (председник), ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК (чланови комисије), који су у овом поступку имали статус сведока.

У вези са напред наведеним, основано се и изјављеним жалбама браниоца окривљене ЂЂ, као и окривљеног ГГ и његовог браниоца, указује да су окривљени оглашени кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 35 КЗ и 61 КЗ, те да из чињеничног описа радњи произлази да се окривљенима стављају на терет поступања у погледу јавних набавки у временском периоду од 14.12.2005. године до фебруара 2006. године, као и током фебруара месеца 2009. године.

Међутим, како из списка предмета произлази да приведно душтво "...” ДОО, чији је власник и директор окривљена ЂЂ није постојало током 2005. године и 2006. године, те да се окривљеном ГГ ставља на терет само једна радња учествовања у набавци мале вредности дана 26.01.2006. године, то су разлози у погледу правне конструкције продуженог кривичног дела, остали нејасни и недовољно образложени.

На овај начин, из чињеничног описа изреке пресуде произлази да су окривљенима збирно стављене на терет одређене кривично-правне радње, у којима нису учествовали, што изреку побијане пресуде чини додатно неразумљивом, посебно при чињеници да су окривљени оглашени кривим за продужено кривично дело, које, као законска категорија, подразумева кумулативно испуњење три услова, предвиђених одредбом члана 61 КЗ, и то временску повезаност више истих или истоврсних кривичних дела (иако је од последњег кривичног дела извршеног 2006. године до наредног кривичног дела протекло више од три године), а што код појединих окривљених, како је напред речено, то није случај.

Надаље, суд на страни 25. образложења пресуде, указује да су наводи оптужнице потврђени одбранама окривљених да су извештаје о додељеним уговорима потписивали тако што им је шеф ЖЖ диктирао податке, да су унапред сачињене извештаје само потписивали, да су поступали по налогу својих надређених, да нису видели ниједну понуду, јер им је шеф долазио у канцеларију и говорио да је унапред склопљен уговор о набавци робе. Надаље, суд на страни 26. образложења пресуде наводи да није прихватио одбране окривљених који су се позивали на страх од ауторитета надређених и поверење у њихово савесно поступање, с обзиром да су наведени **сведоци** у складу са прописима којима се регулишу јавне набавке, били дужни да се старају о законитости спровођења поступка јавне набавке. Најзад, суд на страни 27. образложења пресуде наводи да су окривљени поступали са директним умишљајем, да су били свесни свог дела, хтели његово извршење и свесни да је њихово дело забрањено.

Међутим, основано се изјављеним жалбама бранилаца окривљених ЕЕ, ДД и ББ указује да побијана пресуда не садржи никакве разлоге у погледу умишљаја окривљених, осим што суд стереотипно наводи да су окривљени били урачунљиви и да су поступали са директним умишљајем, те у овом делу, суд није дао довољно јасне разлоге о свести окривљених у погледу чињенице да су окривљени хтели да предузеће “...” прибави противправну имовнску корист, а на штету ..., јер за постојање директног умишљаја неопходно да учинилац зна да својом радњом остварује све битне елементе бића кривичног дела, и да у погледу последице он хоће њено наступање.

Уз то, ако се има у виду да се окривљенима ставља на терет да су својим радњама у наведеном периоду прибавили противправну имовинску корист у укупном износу од 18.940.217,85 динара, те како се виност мора утврђивати и по овој квалификаторној околности предметног кривичног дела, и то, у сваком конкретном случају и за сваког од окривљених понасоб, а узимајући у обзир и лична својства окривљених и све околности конкретног случаја, то по налажењу овог суда, другостепени суд није у довољној мери ценио одбране окривљених ББ, ДД и ЕЕ, који су навели да су све налоге примали од претпостављених, да им је њихов шеф, окривљени ЖЖ, диктирао шта да унесу у извештаје који су сачињавали, те да окривљени и нису имали било каква сазнања о евентуалним недозвољеним договорима, имајући поверења у савесно поступање надређених и њихов ауторитет, при чему је побијаном пресудом окривљени ЖЖ ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 35 у вези са чланом 61 КЗ.

Надаље, испитујући побијану пресуду у правцу жалбених навода бранилаца окривљених, по налажењу овог суда, основано се жалбом браниоца окривљене ББ, адвоката Сеада Спаховића, указује да суд није дао довољно јасне разлоге у делу који се односи на примену кривичног закона за кривична дела за која су окривљени оглашени кривим, а имајући у виду члан 5 став 2 КЗ који указује на примену закона који је најблажи за учиниоца.

Образлажући примену кривичног закона и правне квалификације кривичног дела које се окривљенима ставља на терет, другостепени суд је у образложењу пресуде навео да је имао у виду да је у конкретном случају задржан и правни континуитет инкриминације кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ са инкриминацијом кривичног дела под идентичним законским називом са истим битним елементима и прописаном казном из члана 227 КЗ, које дело је у Кривични законик унето изменама које се примењују почев од 01.03.2018. године, с обзиром да се наведеним изменама инкриминише исто понашање као и пре измена и допуна Кривичног законика, а додавање у законски опис кривичног дела из члана 227 став 1 КЗ законске формулације “...уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела” која није била садржана у члану 234 став 1 раније важећег Кривичног законика, по мишљењу другостепеног суда, нема битног значаја за оцену постојања предметног кривичног дела на дан ступања на снагу Закона о изменама и допунама Кривичног законика, јер предметно кривично дело и његови квалификаторни облици и даље постоје како у свом називу, тако и у својим битним обележјима. С тим у вези, другостепени суд је нашао да иако је и за кривично дело злоупотреба положаја

одговорног лица из члана 227 став 3 у вези става 1 КЗ, који је важио у време доношења пресуде, предвиђена казна затвора у трајању од две године до десет година, као и за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, наведена законска одредба ни на који начин није блажа за окривљене, како у погледу круга лица која могу бити извршиоци овог кривичног дела, тако и у погледу прописаних радњи извршења и у погледу висине запређене казне, већ да законска формулација наведене норме **ставља само једну више обавезу суду** да због бројних кривичних дела уведених изменама и допунама Кривичног законика ("Службени гласник РС" број 94/16 од 24.11.2016. године) у групу кривичних дела против привреде, додатно води рачуна о правилној правној квалификацији радњи извршења.

Међутим, овакав закључак другостепеног суда је неприхватљив за Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена.

Одредбом члана 234 КЗ којом је прописано кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица (у "Сл. гласнику РС", бр. 121/2012 од 24.12.2012. године објављена је измена која је интегрисана у текст (са ступањем на снагу 15.4.2013. године и важењем до 1. марта 2018. године) те је у ставу (1) прописано да одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, казниће се затвором од три месеца до три године, у ставу (2) ако је извршењем дела из става 1. овог члана прибављена имовинска корист у износу преко четиристо педесет хиљада динара, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година а у ставу (3) ако вредност прибављене имовинске користи прелази износ од милион и петсто хиљада динара, учинилац ће се казнити затвором од две до десет година.

Одредбом члана 227 важећег Кривичног законика (у којем је интегрисана измена објављена у "Сл. гласнику РС", бр. 94 /2016 од 24.11.2016. године, а ступа на снагу 1.3.2018. године) је прописано је кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица које чини одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, **уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела**, за шта ће се казнити затвором од три месеца до три године, а у ставу 3 је прописано да ако вредност прибављене имовинске користи прелази износ од 1.500.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од две до десет година.

Из чињеничног описа кривичноправних радњи ближе описаних у изреци пресуде, произлази да се окривљенима ставља на терет да су невршењем своје дужности кршили закон и друге прописе о јавним набавкама и то одређене чланове Закона о јавним набавкама, Правилника о набавкама у "... и Одлуке о измени и допуни правилника, да су критичном приликом чланови комисије без провере да ли су испоштоване одредбе Закона о јавним набавкама и да ли су изабране најповољније понуде, потписивали извештаје, којима су другом правном лицу прибавили противправну имовинску корист у износу од 18.940.217,85 динара и то предузећу "...", које је у власништву супруга окривљене АА.

Имајући у виду да се одредба важећег члана 227 КЗ примењује само уколико алтернативно прописаним радњама нису остварена обележја неког другог кривичног дела, то је наведену одредбу закона другостепени суд, својим ставом, у суштини игнорисао, са констатацијом да примена наведеног изузетка не може довести до другачије правне квалификације, што није правилан и законит приступ другостепеног суда.

Наиме, ако међу кривичним делима против привреде, постоји кривично дело са идентичним описом радњи или пропуштања од стране одговорног лица, али у вези са јавном набавком, суд ће по начелу специјалитета, како је то изричито одређено поменутом одредбом закона, и конкретно, начелом примене блажег закона по окривљеног, противправне радње квалификовати по том кривичном делу, јер је сам законодавац одредио, потом у норми утврдио, кривично правни значај и међуоднос ова два кривична дела.

Дакле, основано се изјављеним жалбама указује, да је суд морао имати у виду одредбу кривичног закона, која се односи на члан 228 КЗ, односно кривично дело злоупотреба у вези са јавном набавком, јер се противправне радње из изреке другостепене пресуде, у целости, односе на одредбе Закона о јавним набавкама и поступања одговорних у вези са тиме.

На додатну важност утврђивања правилне правне квалификације у конкретном случају указује и одредба члана 420 став 2 ЗКП, која прописује да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела, а одредба члана 5 став 2 КЗ прописује да ако је после извршења кривичног дела измењен закон једном или више пута, примениће се закон који је најблажи по учиниоца.

На крају, по оцени овог суда, основано се и изјављеним жалбама указује да је суд вршећи интервенције у чињеничном опису дела, на тај начин што је у диспозитив унео нове бланкетне норме (члан 33 и 34 Закона о јавним набавкама, Правилник о набавкама у НИС-у и Одлука о измени и допуни Правилника), а које норме нису споменуте у оптужници, довео у питање идентитет оптужбе и пресуде усмислу члана 420 ЗКП, а у погледу радњи које се окривљенима стављају на терет, и у тој мери, значајно повредио право на одбрану окривљених.

Имајући све напред наведено у виду, укидање другостепене пресуде се показује нужним, усвајањем изјављених жалби окривљених и њихових бранилаца.

У поновном поступку, другостепени суд ће отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка на које му је указано овим решењем, анализираће све субјективне и објективне околности конкретног случаја, ценећи их у склопу одбрана окривљених, при чему ће сваки од доказа ценити појединачно и у међусобној вези једног са другим, те на правилно утврђено чињенично стање, правилно применити кривични закон, те имати у виду и остале жалбене наводе окривљених и њихових бранилаца, које овај суд није посебно образлагао, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне, уверљиве и аргументоване разлоге.

Сходно напред наведеном, а на основу одредбе члана 458 ЗКП, Апелациони суд

у Београду, као суд тречег степена је донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Јелена Савић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**